

[Einer Jensen.]

kendte Arbejdsløshedsforsikring, saa er det nødvendigt at foretage noget ekstraordinært, fordi Krisetiden kræver det, og Forslaget er en Nødhjælp i den Krisesituation, hvori vi befinder os. Vi har et Antal af ca. 85 000 arbejdsløse, hvoraf de 75 000 er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne. Det kan naturligvis ikke benægtes, at der ogsaa findes adskillige, der, fordi de ikke kan oppebære Understøttelse af Kasserne og heller ingen Understøttelse faar paa anden Maade, ikke møder til Kontrol, og derfor tror jeg, at Antallet i Virkeligheden er noget højere end det officielle Tal. Hvis man ser paa Arbejdsløshedsstatistikken, maa det ogsaa erkendes, at det procentvise Antal arbejdsløse i Øjeblikket er af en Størrelse, der kræver ekstraordinære Foranstaltninger. Der er foretaget en Undersøgelse i de 6 Krisekasser, der fandtes forinden Loven af 1932, og i 2 af de største af disse har man foretaget en Opgørelse af, hvor mange Medlemmer der efter den 1. Oktober vilde have opbrugt al Understøttelse gennem Arbejdsløsheds-kasse og Fortsættelseskasse; i Metalindustriens Arbejdsløsheds-kasse er det regnet ud til at være ca. 3 000 Medlemmer alene i København, og i Tobaksindustriens, der er den næststørste af de ældre Fortsættelseskasser, andrager Antallet 800—900. Man vil deraf se, at det er nødvendigt at foretage Foranstaltninger til at hjælpe alle dem, der allerede den 1. Oktober vil være uden Understøttelse fra Fortsættelseskasserne, og ligeledes de andre Kasser, hvis Medlemmer i Løbet af første Halvdel af December Maaned vil være uden Understøttelse fra Fortsættelseskasserne. Det Forslag, der her foreligger, tager netop Sigte paa at hjælpe paa disse Forhold, og jeg gaar ud fra, at Rigsdagen vil kunne enes om, at som Forholdene er, er det nødvendigt at foretage ekstraordinære Foranstaltninger for at komme de arbejdsløse til Hjælp.

Løvforslagets § 3 bestemmer, at den Understøttelse, der udbetales i Henhold til §§ 1 og 2, refunderes Arbejdsløsheds-kasserne og Fortsættelseskasserne fuldt ud af Staten, dog saaledes, at Kommunerne derefter skal refundere Staten $\frac{1}{3}$ af dens Udgifter. Det bestemmes ligeledes, at Kasserne kan faa Forskud paa indtil $\frac{4}{5}$ af de udbetalte Understøttelser; det er nødvendigt at tage dette med, da Arbejdsløsheds-kasserne jo ikke raader over saa store Midler, at de kan staa i Forskud for de Udgifter, der er Tale om her.

I § 4 bestemmes det, at den Under-

støttelse, der er udbetalt gennem Fortsættelseskasserne før den 1. Oktober i Aar, ikke tages med i Beregningen ved Opgørelsen af Dageantallet, hvori Medlemmerne kan oppebære Hjælp gennem Fortsættelseskasserne; det vil altsaa sige, at alle stilles paa lige Fod pr. 1. Oktober.

Det Beløb, som Loven er beregnet at ville koste, er 17,8 Mill. Kr. Dette fordeler sig saaledes, at i Henhold til § 1, Forlængelsen af Dageantallet, vil der komme en Udgift paa 5,9 Mill. Kr., § 2, om Understøttelse til Medlemmer, hvis Ret er bortfaldet efter Bestemmelserne om 10 Maaneders Grænsen og det 3—4-aarige Maksimum, er beregnet at ville medføre en Udgift af 10,5 Mill. Kr., og Udgiften til de 6 Kasser i Henhold til § 4 er beregnet til 1,4 Mill. Kr., saaledes at den samlede Udgift vil andrage 17,8 Mill. Kr.

I den Krise, hvori vi befinder os, vil jeg haabe, der er Mulighed for at samle Rigsdagen om Gennemførelse af dette Forslag. De arbejdsløse skal og maa hjælpes. Efter den 1. Oktober vil adskillige Tusinde være uden Hjælp, og jeg gaar ud fra, at ligesom der fra andre Dele af Samfundet rejses Krav om Hjælp i den Krisetid, hvori man befinder sig — og mit Parti har jo erklæret sig villigt til ogsaa at hjælpe disse —, vil der ogsaa i de Partier, der navnlig repræsenterer disse Dele af Befolkningen, være Forstaaelse af, at ogsaa de arbejdsløse har Krav paa at faa en ekstraordinær Hjælp i en ekstraordinær Situation.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting. Det haster. Den nu bestaaende Lov om Sommerhjælp udløber den 1. Oktober, adskillige Tusinde arbejdsløse har opbrugt Hjælpen gennem Fortsættelseskassen den 1. Oktober, og 70 Dage efter vil $\frac{1}{3}$ af de arbejdsløse have opbrugt al Hjælp gennem Fortsættelseskasserne. Dette maa formentlig kunne overbevise ærede Medlemmer om Nødvendigheden af at handle hurtigt med Hensyn til Gennemførelsen af dette Forslag.

Det andet Forslag, Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød til trængende Personer, er jo en Fortsættelse af den nu bestaaende Lov. Der stilles 2 Mill. Kr. til Raadighed til Indkøb af Oksekød til kriserammede Personer, og der opstilles ingen Begrænsning; alle, der maa siges at være kriserammede, faar efter Loven Adgang til at faa Kød kort. Jeg kan sige, at Erfaringen har vist, at der er Efterspørgsel efter disse Kort. Muligheden af her at kunne faa en ekstra Hjælp i en trang Tid har gjort, at